

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 maja 1969 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Budynki mieszkalne, administracyjne, użyteczności publicznej, handlowe, przemysłowe, magazynowe, gospodarcze i inne, zwane dalej „budynkami”, powinny być użytkowane i utrzymane w stanie zabezpieczającym przed powstaniem pożaru.

§ 2. W budynkach i na przyległych do nich terenach zabrania się dokonywania wszelkich czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozprzestrzenianie się pożaru, a w szczególności:

- 1) używania otwartego ognia, jak np. świec lub nie zabezpieczonych lamp oraz palenia tytoniu w pomieszczeniach handlowych, przemysłowych, gospodarczych i magazynach, w których znajdują się materiały i ciecze łatwo zapalne lub gazy palne,
- 2) porzucania nie wygaszonych papierosów i zapalek w miejscach, w których znajdują się jakiegokolwiek materiały palne,
- 3) prania odzieży w benzynie w urządzeniach nie przystosowanych do tego celu, rozcieńczania pasty podłogowej benzyną lub palnymi rozpuszczalnikami oraz zmywania podłóg takimi płynami,
- 4) gromadzenia i przechowywania materiałów opałowych, tarcicy oraz innych materiałów palnych pod palnymi ścianami budynków, jak również pod ścianami budynków posiadającymi otwory okienne lub inne otwory,
- 5) przechowywania na strychach budynków, przez które przechodzą przewody kominowe, trocin, drewna i innych materiałów palnych oraz pasz objętościowych, jak siano i słoma,
- 6) urządzania pomieszczeń gospodarczych i składów z materiałami palnymi na strychach budynków administracyjnych i użyteczności publicznej (szkół, szpitali, schronisk itp.),
- 7) nalewania paliw płynnych do palących się lamp, latarń albo kuchenek,
- 8) używania pieców z uszkodzonymi drzwiczkami, paleniskami i rurami blaszanymi oraz podłączania palenisk do przewodów wentylacyjnych,
- 9) używania kominów i przewodów kominowych uszkodzonych lub nie zabezpieczonych drzwiczkami wycierowymi,
- 10) ustawiania jakiegokolwiek przedmiotów na klatkach schodowych, zastawiania wyjść i drzwi zapewniających ewakuację z pomieszczeń oraz korytarzy i przejść poniżej szerokości określonej przepisami prawa budowlanego,
- 11) garażowania motocykli, skuterów lub motorowerów z paliwem w zbiornikach w pomieszczeniach na ten cel nie przeznaczonych, jak np. w mieszkaniach, korytarzach, piwnicach, stodołach,
- 12) garażowania samochodów, traktorów, kombajnów i innych maszyn z własnym napędem w stodołach lub w

innych budynkach gospodarskich, w których magazynuje się materiały palne,

- 13) urządzania wędzarni i suszarni — z wyjątkiem suszarni bielizny — na poddaszach o ścianach lub pokryciu dachu z materiałów palnych, jak również w pomieszczeniach budynków gospodarczych wykonanych z materiałów palnych,
- 14) rozgrzewania smoły lub asfaltu w odległości mniejszej niż 5 m od budynków oraz na dachach budynków; naczynia do podgrzewania smoły należy zaopatrzyć w pokrywę.

§ 3. W budynkach i na przyległych do nich terenach należy przestrzegać następujących zasad bezpieczeństwa pożarowego:

- 1) przy spalaniu śmieci i odpadków należy zabezpieczyć miejsca spalania przed możliwością przerzucenia się ognia na materiały palne;
- 2) nie wygaszone węgle lub gorący popiół wynoszone na zewnątrz budynków należy zasypać ziemią lub zalać wodą;
- 3) wszelkie materiały palne powinny znajdować się w odległościach nie mniejszych niż:
0,60 m — od pieców, piecyków itp. urządzeń ogrzewczych,
0,50 m — od grzejników i przewodów centralnego ogrzewania wysokoprężnego,
0,50 m — od punktów świetlnych;
- 4) niebezpieczne pożarowo nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, środki owadobójcze, wapno niegaszone i inne substancje chemiczne należy przechowywać zgodnie ze wskazaniami producenta w zakresie bezpieczeństwa pożarowego;
- 5) piecyki mogą być instalowane tylko w tych pomieszczeniach, w których możliwe jest zachowanie wymaganych przez przepisy prawa budowlanego odległości przewodów dymowych oraz palenisk od łatwo zapalnych części budynków;
- 6) piecyki instalowane w pomieszczeniach magazynowych powinny być zaopatrzone w niepalne ścianki osłonowe wyższe od piecyka o połowę jego wysokości; odległość ścianki osłonowej od piecyka powinna wynosić co najmniej 0,60 m.

§ 4. 1. Użytkownikom urządzeń zasilanych energią elektryczną lub gazem palnym zabrania się dokonywania czynności, które mogłyby stworzyć zagrożenie pożarowe lub wybuchowe. W szczególności zabrania się:

- 1) korzystania z uszkodzonych instalacji, urządzeń elektrycznych i gazowych,
- 2) włączania do sieci jednocześnie urządzeń elektrycznych w takiej ilości, że łączny pobór energii elektrycznej może wywołać przeciążenie,
- 3) pozostawiania bez dozoru włączonych do sieci elektrycznej przenośnych grzejników (z wyjątkiem grzejników akumulacyjnych), kuchenek, żelazek i innych urzą-

dzeń elektrycznych nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji.

- 4) ustawiania grzejnych urządzeń elektrycznych na przedmiotach i materiałach palnych; wszystkie urządzenia elektryczne grzejne należy ustawiać na niepalnych podstawach lub płytach w odległości co najmniej 0,6 m od materiałów łatwo palnych i 0,3 m od materiałów trudno palnych,
- 5) zastawiania dojścia do czynnych tablic rozdzielczych, wyłączników, przełączników itp. urządzeń elektrycznych oraz gazomierzy,
- 6) pozostawiania nie wyłączonego dopływu prądu elektrycznego po zakończeniu pracy w zakładach pracy, magazynach, halach targowych, sklepach itp. obiektach z wyjątkiem oświetlenia nocnego,
- 7) stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów łatwo zapalnych; odległość osłony wykonanej z materiału trudno zapalnego od żarówki powinna wynosić co najmniej 5 cm,
- 8) przechowywania w pomieszczeniach wewnątrz budynków butli napełnionych gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg; temperatura w tych pomieszczeniach nie może przekraczać 35°C.

2. Osobom nie posiadającym wymaganych kwalifikacji zawodowych zabrania się dokonywania samodzielnie:

- 1) przeróbek i remontów urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych, budowy dodatkowych punktów odbioru energii elektrycznej albo gazowej,
- 2) naprawiania uszkodzonych bezpieczników.

§ 5. Niezależnie od obowiązku przestrzegania zasad określonych w § 2, 3 i 4 w zakładach pracy zabrania się:

- 1) używania otwartego ognia i palenia tytoniu w miejscach określonych przez kierownictwo zakładu. Miejsca te powinny być oznaczone tablicami; w zakładzie, w którym obowiązuje zakaz palenia tytoniu, należy wyznaczyć miejsca palenia i zaopatrzyć je w popielnice z materiałów niepalnych,
- 2) pozostawiania po zakończeniu pracy maszyn lub urządzeń technicznych nie oczyszczonych z pyłów, kurzu, smarów palnych, odpadów produkcyjnych itp.,
- 3) przechowywania w pomieszczeniach produkcyjnych płynów łatwo zapalnych w ilościach większych aniżeli wynosi zapotrzebowanie dobowe; w zakładach o dużym zużyciu płynów łatwo zapalnych zapas tych płynów powinien znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu; płyny te mogą być przechowywane tylko w naczyniach z materiałów niepalnych i zabezpieczonych przed stłuczeniem;

- 4) pozostawiania czystości do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamkniętych naczyniach z materiałów niepalnych,
- 5) przechowywania odzieży ochronnej i roboczej w miejscach nie przeznaczonych do tego celu,
- 6) przechowywania niebezpiecznych pożarowo substancji chemicznych w ilościach przekraczających dobowe zapotrzebowanie produkcji w pomieszczeniu nie wydzielonym, jak również wydzielonym, lecz nie odpowiadającym wymaganiom dla tego rodzaju pomieszczeń,
- 7) przechowywania w bezpośrednim sąsiedztwie, bez należytego zabezpieczenia substancji, których wzajemne oddziaływanie może spowodować zapalenie się lub wybuch;
- 8) używania otwartego ognia do odmrażania przewodów rurowych w obudowie palnej lub w odległości mniejszej aniżeli 1 m od palnych elementów konstrukcyjnych oraz innych materiałów palnych, znajdujących się w pomieszczeniu.

§ 6. 1. W budynkach zakładów pracy i obiektów przemysłowych, usługowych i handlowych, w których występuje zagrożenie bezpieczeństwa ludzi, należy przestrzegać, aby w każdym pomieszczeniu posiadającym zakratowane okna, kraty co najmniej jednego okna były otwierane od wewnątrz, jeżeli pomieszczenie takie nie posiada dwóch innych wyjść ewakuacyjnych.

2. W budynkach zakładów pracy i obiektów przemysłowych, usługowych i handlowych należy na widocznym miejscu wywiesić instrukcję alarmowania straży pożarnej na wypadek pożaru i aktualizować ją w razie potrzeby.

§ 7. 1. Właściciele, użytkownicy i zarządzający budynkami są obowiązani zaopatrzyć się w sprzęt przeciwpożarowy, który powinien być umieszczony w dostępnym miejscu.

2. Szczegółowe zasady zaopatrzenia budynków w sprzęt przeciwpożarowy określi Komendant Główny Straży Pożarnej.

§ 8. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach (Dz. U. Nr 49, poz. 360),
- 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia 1955 r. w sprawie przestrzegania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy instalowaniu piecyków przenośnych (Dz. U. Nr 39, poz. 245).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtala*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 maja 1969 r.

w sprawie ograniczenia połowów niektórych gatunków ryb włokiem na wodach Północno-Zachodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do połowów dokonywanych przez polskie statki rybackie na wodach rejonów 1, 2, 3, 4 i 5 Północno-Zachodniego Atlantyku, usta-